

Србија и Сједињене Америчке Државе потписали су ове среде у Вашингтону за сад тајни *стратешки* споразум о енергетици; тајни јер се његов текст држи у тајности (бар док не стигне до Скупштине Србије на ратификацију), али тајна је јавна утолико што је очигледно чија се стратегија овде примењује. И коме је у склопу тога, опет, као за време НАТО агресије, намењена улога жртве...

О томе нас је обавестио "Глас Америке" кроз разговор са надлежним америчким помоћником државног секретара за енергетику Џефријем Пајатом. То је онај што је у функцији америчког амбасадора у Кијеву спровео мајдански државни удар у Украјини, а овом приликом је добио задужење да лепо објасни како у истом том духу Сједињене Државе "подржавају диверзификацију" снабдевања Србије гасом.

Исто је признао и министар иностраних послова Србије Марко Ђурић који је имао задатак, ваљда се томе није превише обрадовао, да у Вашингтону потпише предметни стратешки споразум. Па је после тога потврдио оне Пајатове речи дотичним признањем да су "амерички партнери заинтересовани за то да Србија што више диверзификује своје

Пише: Никола Врзић
петак, 20 септембар 2024 23:30

линије снабдевања (гасом)". "И у том смислу сам данас могао да чујем задовољство америчких саговорника јер ће Србија смањити своју зависност о увозу енергената и отворити нове могућности за снабдевање", додао је.

Што је zazвучало као претња јер је Пајат истакао и да је сва та диверзификација "кључ безбедности". Али не српске безбедности, разуме се, јер је најкасније 1999. постало познато колико су Американци заинтересовани за безбедност Србије.

Но, да преведемо ово што је изговорено. Почев од питања безбедности. Овај стратешки споразум Србије са Америком не тиче се безбедности Србије – то смо већ утврдили пре четврт века – већ Америке. Уз једну важну нијансу: не тиче се безбедности саме Америке, него безбедности интереса Америке на подручју Србије.

Што нас доводи и до *диверзификације* и *смањивања зависности о увозу енергената* које је такође поменуто. У преводу то значи једно те исто: смањивање увоза гаса из Русије. Како би се смањио укупан ниво наших добрих односа са Русијом. Све бугарске интерконеције и слични терминали за амерички течни гас у Александрополису, "из којег се и Србија обавезала да купује одређене количине гаса", како јавља "Глас Америке", само томе и служе.

По обрасцу онога што је учињено Немачкој са Северним током. И то, наиме, спада у категорију *диверзификације*. Само што је метода била диверзија, док је овом приликом применен потпис Марка Ђурића. Разуме се, под условом да овај, како га описује Џефри Пајат, "кровни споразум", дакле, начелни, буде заиста применен у пракси.

Па ће онда и Србија као Немачка: *јефтин гас у довољним количинама замениће скупим (течним) гасом у недовољним количинама. Није потребна диплома Економског факултета да би се разумело шта доноси такав бизнис модел. У сваком случају, због таквог бизнис модела "Фолскваген" је већ приморан да објави планове о затварању свих својих фабрика у Немачкој. Тако да је очигледно реч о фантастичној пословној прилици коју су и нама, као да смо Немци, омогућили наши амерички пријатељи.*

Но није само то.

"Ово је први у, надамо се, серији стратешких споразума између Србије и САД", најавио је у Вашингтону Марко Ђурић. А "Глас Америке" је тим поводом приметио и да "Србија и САД до сада нису потписале ниједан споразум о стратешкој сарадњи, нити имају споразум о стратешком партнерству. Између осталих, Србија такве споразуме има са Русијом и Кином – са којом је отишла и корак даље и потписала споразум о свеобухватном стратешком партнерству."

Циници ће, наравно, приметити и да између Русије и Кине с једне, и Америке с друге стране, у односу према Србији, њеној безбедности и територијалном интегритету постоји извесна и не претерано суптилна разлика – па би отуда и (не)постојање стратешког партнерства морало да буде сасвим природна појава. Док све друго представља

Пише: Никола Врзић
петак, 20 септембар 2024 23:30

противприродни блуд и насиље над здравим разумом и поменути териториталним интегритетом.

Али све то није омело ентузијазам конгресмена из Калифорније Ерика Сволвела, који се однекуд нашао опуномоћеним за питање избора српских стратешких партнера. Па је, осокољен оном најавом Марка Ђурића о серији даљих стратешких споразума, већ стигао и корак даље и открио да је све то у служби њихових (америчких) покушаја да "ублаже друге утицаје", а то ће рећи, Русије и Кине...

Е, сад, тог конгресмена Сволвела – кога смо ми, да се брине о нама, бирали таман колико и његови гласачи из Калифорније – и све Сволвелове домаће и стране сараднике морало би да бар мало збуни, ако не и да забрине, што је – док се Марко Ђурић спремао за потписивање стратешког споразума с Америком – потпредседник Владе Србије Александар Вулин, који се налази на листи америчких санкција, Америци поручио да би "најбоље било да се уздржи од покушаја да влада Србијом".

Постојане Александра Вулина и његов недавни сусрет с председником Русије Владимиром Путином у Владивостоку, иначе, као и недавну посету потпредседника владе Ивице Дачића Кини, службени "Глас Америке" протумачио је као препреке "европском путу Србије" и "интензивирању сарадње с државама Запада".

Па је утолико интересантније што је, имајући га у виду као препреку том "интензивирању сарадње с државама Запада", из веома ауторитативних извора из Русије ових дана стигло јавно упозорење, у циљу спречавања, да британска обавештајна служба МИ6 припрема операцију дискредитације потпредседника владе Вулина, коме Британци планирају да припишу одговорност за Бањску. Док би следећи корак, како је даље наведено у руском упозорењу, МИ6 могао да предузме у правцу Вулинове физичке ликвидације, уз помоћ албанских терориста или током посете Републици Српској.

А још је индикативније што је овим поводом британски амбасадор у Београду Едвард Фергусон нашао за сходно да јавно негодује. Што само доприноси утиску да има ту нечега. Перфидног, наравно, будући да су Британци у питању.

Тим пре што је један британски амбасадор у Београду (Мајкл Девенпорт) већ разоткривен као агент британске обавештајне службе. Разуме се, то што је као агент разоткривен само Девенпорт не значи да нико други то није, него да и сви други можда јесу. Само што (још) нису разоткривени.

Пише: Никола Врзић
петак, 20 септембар 2024 23:30

